Quelle: http://manuscripta.at/?ID=5639
Copyright: Herzogenburg, Augustiner-Chorherrenstift

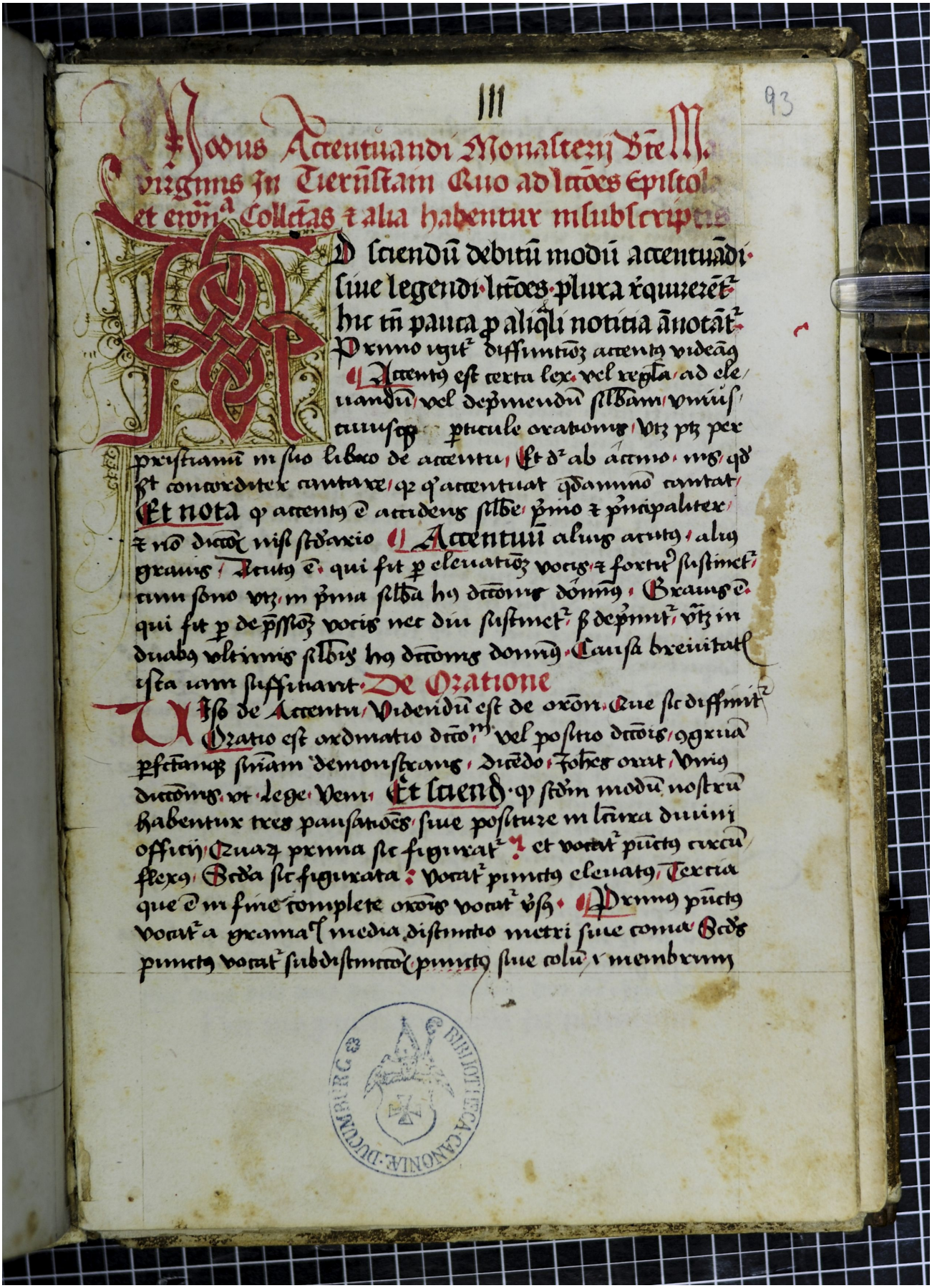

111

93

Modus Accentuandi Monasterij Sce Mariae Virginis in Tierüstam Cuio adiunctes Epistolae et evan. Collectas et alia habentur in libro scripta

Ad sciendum debitum modum accentuandi siue legendi lectones plura requireret hic tm pauca p aliqli notitia annotat. Primo igit diffinitoz accentij videag

¶ Accentij est certa lex vel regula ad eleuandum vel deprimendum syllabam vnius cuiusqz particule orationis vtz pt per prestantem in suo libro de accentu. Et dr ab accino. inis qd est concorditer cantare qz q' accentuat qdammo cantat. Et nota q' accentus e accidens syllabe primo et principaliter et nō dicit nisi stōrio ¶ Accentuum alius acutus alius gravis. Acutus e qui fit p elevationem vocis et fortius sustinet cum sono vtz in prima syllaba hij dictionis dominus. Gravis e qui fit p depressionem vocis nec diu sustinet. p deprimit vtz in duabus vltimis syllabis hij dictionis dominus. Causa brevitatis ista iam sufficiant. De Oratione

Ipso de Accentu. Videndum est de oratione. Que sic diffinit. Oratio est ordinatio dictionum vel positio dictionis. qgrua pfectamqz sententiam demonstrans. Dicendo. Fones orat. Vnius dictionis. vt lege. Vem. Et sciendum q' stōm modum nostrum habentur tres pausationes siue posture in lectura diuini officij. Quarum prima sic figurat ? et vocat punctum circumflexum. Secunda sic figurata : vocat punctum eleuatum. Tertia que e in fine complete orationis vocat vsq. ¶ Primum punctum vocat a grammatici media distinctio metri siue comma. Secundum punctum vocat subdistinctio punctum siue colum membrum

BIBLIOTHECA CANONIC. DUCUMBRIC.